03/09/2023

Με επισημότητα και λαμπρότητα τίμησε η Λάρισα την απελευθέρωσή της

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Λαρίσης και Τυρνάβου

Στον Ιερό Ναό Αναλήψεως του Σωτήρος στο Αβέρωφ, τελέστηκε σήμερα το πρωί, Κυριακή 3 Σεπτεμβρίου 2023, επίσημη Δοξολογία για την επέτειο της Απελευθέρωσης της Λάρισας από τον Τουρκικό Ζυγό (31 Αυγούστου 1881), χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Λαρίσης και Τυρνάβου κ. Ιερωνύμου.

Ακολούθησε επιμνημόσυνη δέηση στον χώρο της επιτύμβιας πλάκας και κατάθεση στεφάνων από τις αρχές της πόλης. Στο τέλος τηρήθηκε ενός λεπτού σιγή, ενώ η εκδήλωση έκλεισε με την ανάκρουση του Εθνικού Ύμνου.

Τον πανηγυρικό της ημέρας εκφώνησε η φιλόλογος κ. Ελένη Δημόκα, η οποία ανέφερε μεταξύ αλλων πως “η Λάρισα, η πόλη μας, γιορτάζει σήμερα τα 142 χρόνια της απελευθέρωσής της από οθωμανικό ζυγό τεσσεράμιση περίπου αιώνων. Με τη συνθήκη του Βερολίνου, που υπογράφηκε τον Ιούνιο του 1881, και ύστερα από σκληρότατο και επίπονο διπλωματικό αγώνα ,το μεγαλύτερο μέρος της Θεσσαλίας –εκτός από την περιοχή της Ελασσόνας- και η περιοχή της Άρτας προσαρτήθηκαν στην Ελλάδα. . Πέρα όμως από την απελευθέρωση υπόδουλων ελληνικών πληθυσμών και την αύξηση της έκτασής της με ευφορότατα εδάφη, το γεγονός ήταν πολύ σημαντικό ,διότι πρώτη φορά από τη σύσταση του ελληνικού κράτους (1830) επαρχίες της οθωμανικής αυτοκρατορίας προσαρτούνταν στο ελεύθερο τμήμα της.

Η ζωή ήταν πολύ δύσκολη στα χρόνια της οθωμανικής κατοχής. Οι εκτελέσεις και οι διωγμοί των κατοίκων ,η βαριά φορολογία και τα κάθε είδους βάρη ,με τα οποία επιβαρύνονταν οι κάτοικοι ,είχαν συχνά ως αποτέλεσμα τη μείωση του χριστιανικού πληθυσμού της πόλης. Ο Πηνειός επίσης με τις πλημμύρες του άλλοτε τους έπνιγε , άλλοτε τους αρρώσταινε με τα στάσιμα νερά του, όμως και άλλες λοιμώδεις ασθένειες ,που κατά κύματα έρχονταν στην πόλη από άλλες χώρες ,θέριζαν τον πληθυσμό. Πολύ αργότερα οι χριστιανοί πλήθυναν αλλά πάντα ήταν δεύτεροι ως εθνοτική ομάδα στην πόλη.

Η εκκλησία ήταν η βάση, ο ισχυρός στύλος και η καταφυγή τους. Γύρω από το ναό του Αγίου Αχιλλείου και του Αγίου Αθανασίου ζούσαν αρχικά οι κάτοικοι, η κύρια ασχολία των οποίων ήταν η γεωργία αλλά πιο πολύ το εμπόριο και η βιοτεχνία. Τη λειτουργία των σχολείων τη στήριζε επίσης εκείνη καθώς και τη φροντίδα των πασχόντων ,των γερόντων των χηρών και των ορφανών.

Μοιραζόμαστε με τους προγόνους μας αυτή την όμορφη πόλη , που κατοικείται χιλιάδες χρόνια , στο κέντρο της πλούσιας και εύφορης θεσσαλικής πεδιάδας ,που τη γονιμοποιεί το ποτάμι μας ,ο Πηνειός. Τα μάτια μας ξεκουράζονται στον ορίζοντα, στα δυο βουνά ,τον Όλυμπο και τον Κίσσαβο . Η υγρασία και οι ομίχλες του χειμώνα , που τρυπούν τα κόκαλα , είναι χαρακτηριστικά της , και φέτος μας επισκέφτηκε και ο παλιός φίλος, ο Λίβας. Αυτόν τον τόπο μοιραζόμαστε με τους Λαρισαίους του 1881 και μαζί τη μεγάλη χαρά της σημερινής γιορτής”.

Πηγή / Φωτογραφίες: www.formedia.gr